

Nr 189.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften, m. m.; given Stockholms slott den 22 februari 1927.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

1:o förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; och

2:o förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Lyberg.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Häri genom förordnas, att 3, 8 och 17 §§, 47 § 2 och 3 mom. samt 56 § i förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag, denna tariff:

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
----- <i>Bevis</i> angående ----- före- tedd handling										
» å dom eller utslag, huru- vida däremot är vädjat										
----- » ; se även <i>Intyg</i> .										

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Aktiebrev i utländskt aktiebolag ----- orsaken härtill.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

Certeparti skall, ----- i konkurs.

Certifikat å värdepapper av något av följande slag, nämligen aktiebrev i utländskt aktiebolag, andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art ävensom i utlandet utfärdad

obligation eller förskrivning, som enligt denna förordning jämställas med obligation, skall förses med stämpel till det belopp, varmed stämpelavgift skulle hava utgått för i certifikatet omförmälda värdepapper, därest dessa efter införsel till riket blivit föremål för överlåtelse. Stämpelbeläggning av certifikat skall äga rum, där det utfärdas här i riket, vid utfärdandet och, där det utfärdats i utlandet och hit till riket införts, vid den tidpunkt, som för sådant fall är stadgad i fråga om värdepapper av i certifikatet omförmälda slag.

Vad sålunda stadgats skall dock icke äga tillämpning på certifikat, som före den 1 juli 1927 uppvisats hos magistrat i stad. Om dylikt uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å certifikatet.

Varder certifikat utbytt mot ett eller flera certifikat å samma värdepapper eller ock mot värdepapperen, må innehavaren med företeende av certifikatet och det eller de nya certifikaten eller värdepapperen hos överståthållarämbetet eller Konungens befallningshavande anhålla om vidtagande av åtgärd, för att å förstnämnda certifikat anbragta införselstämplar eller för certifikatet åtnjuten stämpelfrihet må kunna tillgodoräknas det eller de nya certifikaten eller värdepapperen. Myndigheten skall då, därest förstnämnda certifikat är belagt med stämplor, annullera dessa med en för sådant ändamål inrättad tryckstämpel eller, om stämpelfrihet åtnjutes, göra påteckning å samma certifikat angående företeendet och ändamålet därmed; och äger därefter stämpelfrihet rum för det eller de nya certifikaten eller värdepapperen, som av myndigheten förses med anteckning om orsaken härtill.

Angående handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över värdepapper av något av de i första stycket omförmälda slag, gälle, ändock att den ej betecknats som certifikat, vad i denna förordning är stadgat om certifikat.

Se för övrigt 16 §.

Interimsbevis, interimskvitto — — — se 27 §.

Interimsbevis, interimskvitto å aktiebrev i utländskt aktiebolag, andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art eller å utländsk obligation; se *Certifikat*.

Lottsedel för deltagande i lotteri, som med Kungl. Maj:ts tillstånd anordnats, skall av lotteriets anordnare före utlämnandet förses med stämpel, då lotteriet avser penningar, av 20 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder, och, då lotteriet avser andra värdeföremål, av 10 öre för varje lottsedel.

Se för övrigt 56 §.

Obligation, som utfärdats i utlandet, — — — i utlandet.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

17 §.

Därest handling, — — — ett år.

Där på — — — förnyad stämpelbeläggning.

Äskas med avseende å inteckning i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt sådan åtgärd, som omförmåles i 21, 26, 27 eller 34 § av förordningen den 16 juni 1875 angående inteckning i fast egendom eller i 10 eller 14 § av lagen den 14 juni 1907 om inteckning i tomträtt och vattenfallsrätt, skall den handling, som för sådant ändamål ingives jämte den gamla inteckningshandlingen, icke beläggas med stämpel; ej heller skall stämpel läggas å handling, för vilken inteckning meddelas på grund av 4 § i lagen den 1927 om inteckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal.

47 §.

2. Åsidosätter någon — — — tjugufem kronor.

Till enahanda ansvar vare den förfallen, som utfärdar certifikat å aktiebrev i utländskt aktiebolag eller andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art eller som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter sådant certifikat eller annan sådan handling, som nu nämnts, utan att handlingen är försedd med i 8 § föreskriven stämpel.

Utgiver någon — — — tjugufem kronor.

3. Den obligationsutgivare, som utlämnar obligation utan att därvid förse handlingen med stadgad stämpel, så ock den, som utfärdar certifikat å obligation, vilken utgivits eller är avsedd att utgivas i utlandet, eller som belånar, försäljer eller på vad sätt det vara må överlåter sådan obligation eller därå utfärdat certifikat, utan att handlingen är försedd med i 8 § föreskriven stämpel, böte tjugu gånger den felande stämpelns belopp; dock vare minsta bot tjugufem kronor.

56 §.

Generalpoststyrelsen äge medgiva, att den, som erhållit tillstånd till anordnande av lotteri, må fritagas från skyldighet att förse lottsedel med stämpel, under villkor att han, i fråga om penninglotteri inom en vecka och beträffande annat lotteri inom en månad efter varje dragning till generalpoststyrelsen dels inbetalar den på de till dragningen försålda lottsedlar belöpande stämpelavgift, dels ock inlämnar ett av notarius publicus på grund av räkenskaperna för lotteriet utfärdat intyg över antalet sålunda försålda lottsedlar, därvid i fråga om penninglotteri skall angivas antalet

lottsedlar av varje särskild valör; och skall före varje dragning av den person eller myndighet, som erhållit Kungl. Maj:ts uppdrag att utöva tillsyn över lotteriet, till generalpoststyrelsen insändas uppgift om tiden för dragningen.

Inbetalas avgiftsbeloppet — — — ränta därå.

Å lottsedel, — — — försorg påtryckas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927 utom i vad den avser ändring i 17 §, i vilken del förordningen träder i kraft den 1 januari 1928.

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.

Härigenom förordnas, att 1 § i förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper skall i nedan angiven del erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Vid överlåtelse — — — nedan sägs.

Med fondpapper — — — obligation stämpelbeläggas.

Certifikat eller annan handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över värdepapper av något av följande slag, nämligen aktier i utländska aktiebolag eller lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländska kommanditbolag ävensom i utlandet utfärdad obligation, skall enligt denna förordning anses vara fondpapper av samma slag som de värdepapper, handlingen avser.

Lika med — — — grundade rätt.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1927.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 22 februari 1927.

Närvarande:

Statsministern EKMAN, ministern för utrikes ärendena LÖFGREN, statsråden THYRÉN, RIBBING, MEURLING, GÄRDE, PETTERSSON, HELLSTRÖM, ROSÉN, HAMRIN, ALMKVIST, LYBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Lyberg, anmäler, efter gemensam beredning med cheferna för justitie- och handelsdepartementen, frågor om vissa ändringar i förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften, m. m.

Föredraganden anför:

Stämpelfrihet för bevis å dom eller utslag, huruvida däremot är vädjat.

Enligt 3 § i stämpelförordningen är bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling, fritt från stämpelavgift. Detsamma är förhållandet med bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat. Sedan därefter i paragrafen ett antal olika bevis omförmäls, stadgas slutligen, att för »bevis, annat» skall utgå stämpelavgift, som för underdomstol i stad belöper sig till en krona.

I en den 30 november 1926 dagtecknad, till Kungl. Maj:t ställd skrivelse har riksdagens justitieombudsman anmält, hurusom klagomål hos justitieombudsmannen anförts däröver, att i ett närmare angivet fall part i tvistemål, som varit anhängigt vid rådhusrätt, för ett av rättens ordförande å utslaget i målet tecknat bevis, att utslaget vunnit laga kraft, påförts stämpelavgift med en krona, ehuru dylikt bevis enligt klagandens uppfattning vore att hänföra till »bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling» och förty fritt från stämpel. Justitieombudsmannen har vidare i sin skrivelse, efter att däri hava framlagt en ntförlig utredning, beträffande vilken jag tillåter mig hänvisa till justitieombudsmannens ämbetsberättelse till 1927 års riksdag, sid. 284 ff., anført, att även om enligt justitieombudsmannens åsikt den av rådhusrättens ordförande verkställda stämpelbeläggningen icke vore riktig, en förtydligande ändring av hithörande bestämmelser likväl syntes påkallad. Föreskrifter om sådana rent expeditionella åtgärder som uttagande av stämpelavgift för av myndigheter utfärdade bevis borde otvivelaktigt vara så enkla och lättfattliga, att de så att säga kunde tillämpas efter orden, snabbt och utan tvekan. En likartad tillämpning av dylika bestämmelser vore i hög grad önskvärd, i

synnerhet då, såsom^r här, fråga vore om stadganden, vilka snart sagt dagligen och överallt komme till användning. Av vad i förevarande ärende förekommit syntes emellertid framgå, att bestämmelserna i ämnet vore av sådan beskaffenhet, att de lätt kunde förleda till en annan uppfattning än den enligt justitieombudsmannens mening riktiga. Detta förhållande syntes i huvudsak bero på förefintligheten i 3 § av rubriken »bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat». Denna rubrik inbjöde onekligen till det antagandet, att bevis å dom eller utslag, att däremot icke är vädjat, skulle stämpelbeläggas; och insikten, att nyssnämnda rubrik tillkommit med tanke på att vadebevis ej alltid skulle kunna anses tecknat å företedd handling, syntes ingalunda lätt gripbar. Det förefölle, som om den ifrågavarande oklarheten skulle kunna på ett enkelt och effektivt sätt skingras, därest rubrikerna »bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling» och »bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat» bleve sammanförda till en rubrik av följande lydelse: »bevis av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, tecknat å företedd handling, ävensom, i varje fall, bevis å dom eller utslag, huruvida däremot är vädjat.»

Den tolkning av hithörande bestämmelser, som vederbörande tjänsteman i det av justitieombudsmannen omförmälda fall tillämpat, synes enligt den förebragta utredningen grunda sig därpå, att ett utslag, varå lagakraftbevis önskas, icke är att anse såsom »företedd handling» åtminstone i det fall, att beviset begäres, innan utslaget ännu är utlöst. Vad som särskilt är ägnat att stödja en dylik tolkning är, såsom också under utredningen framhållits, bestämmelsen om stämpelfrihet för bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat, vilken bestämmelse skulle vara obehövligen, om man utginge från att domen eller utslaget vid lagakraftbevisets påtecknande alltid skulle anses som företedd handling. Under utredningen har emellertid från sakkunnigt håll hävdats, att denna bestämmelse, som sedan lång tid tillbaka funnits upptagen i stämpelförordningarna, säkerligen föranletts därav, att vad i allmänhet erlades, innan expedition utlämnats. Någon anledning, varför bevis å dom eller utslag, att däremot icke vädjats, rimligen borde behandlas olika, då beviset utfärdades före eller efter tiden för expeditionens utlösande, har icke i ärendet anförts. Ehuru av utredningen synes framgå, att dylikt bevis alltid bör anses såsom bevis, tecknat å företedd handling, torde emellertid med hänsyn till vad justitieombudsmannen anført ett förtydligande av hithörande bestämmelser vara lämpligt. För min del har jag funnit detta enklast kunna ske så, att rubriken »bevis å dom eller utslag, att däremot är vädjat» förändras till »bevis å dom eller utslag, huruvida däremot är vädjat». Då vad erlägges eller anmäles hos underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman och bevis av sistberörda innehåll sålunda kan lämnas endast av underdomstol eller tjänsteman därstädes, torde vara uppenbart, att den

Departements-
chefen.

sålunda förändrade rubriken icke har avseende å bevis, som hos överrätt anställd tjänsteman tecknar å dom eller utslag, huruvida vad *fullföljts* eller icke.

Införselestäm-
pel för vissa
utländska
värdepapper
m. m.

Enligt 8 § i stämpelförordningen skall obligation, som utfärdats i utlandet, utom i särskilt angivna undantagsfall förses med stämpel till visst belopp, innan den första gången, efter det densamma blivit till riket införd, härstädes belånas, försäljes eller på vad sätt det vara må överlåtes eller, därest den ej förut vederbörligen stämpelbelagts, innan inregistrering sker av bouppteckning efter avliden person, till vars efterlämnade tillgångar obligationen hör. Med obligation likställes i detta hänseende hit till riket inkomna löpande förskrivningar, som i utlandet utfärdats för särskilda delar av skuldbelopp och vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, ändock att sådan förskrivning ej betecknats som obligation. Liknande bestämmelser äro i samma författningsrum meddelade jämväl i avseende å till riket infört aktiebrev i utländskt aktiebolag.

Vid framläggande i statsverkspropositionen till årets riksdag av förslag till beräkning av statens inkomster av stämpelmedel under budgetåret 1927—1928 anmälde jag mig hava för avsikt att föreslå ändringar i stämpelförordningen i syfte att vinna effektivitet i berörda bestämmelser om stämpelavgift vid införsel till riket av utländska värdepapper.

Då jag den 14 januari 1927 inför Kungl. Maj:t till närmare behandling upptog detta spörsmål, anförde jag följande.

Till min kännedom hade kommit, att ifrågavarande bestämmelser, såvitt anginge utländska obligationer, i betydande omfattning kringginges i ändamål att undgå stämpelbeskattningen. Det hade nämligen blivit alltmera vanligt, att fondkommissionärer, framför allt banker, som förmedlade försäljning av utländska obligationer här i riket, till köpare av sådana värdepapper utfärdade bevis av innehåll, att kommissionären förbunde sig att mot bevisets återställande hålla obligationerna till köparens förfogande hos viss bank i utlandet. Själva obligationerna kvarläge sedermera i den utländska bankens förvar och bleve sålunda icke föremål för stämpelbeläggning här i riket, under det att det i avseende å obligationerna av fondkommissionären utfärdade beviset, för vilket stämpelplikt för närvarande icke förefunnes, i obligationernas ställe gjordes till föremål för belåning och överlåtelse här i riket, varjämte beviset tillika tjänade det ändamål, att å obligationerna upplupen ränta utbetalades allenast mot företeende av och anteckning å detsamma. I den mån det av mig angivna förfaringssättet, såsom antagligt vore, komme till alltmer vidsträckt tillämpning, komme också de anförda bestämmelserna om stämpelplikt i avseende å utländska obligationer därigenom att göras illusoriska. Fara föreläge givetvis också för att samma förfaringssätt komme till användning i avseende å aktiebrev i utländska aktiebolag.

Av vad sålunda anförts framginge behovet av ändringar i stämpelförordningen i syfte att vinna effektivitet i bestämmelserna om stämpelplikt

för hit till riket införda utländska värdepapper av förutnämnda slag. Dessa ändringar syntes lämpligen böra gå ut på, att varje handling, som i likhet med bevis av förut angivna slag innefattade rätt till utländska värdepapper, oavsett handlingens benämning, i avseende å stämpelplikt likställdes med motsvarande värdepapper. En dylik regel borde givetvis — i överensstämmelse med vad i stämpelförordningen vore stadgat om stämpelfrihet vid utbyte av utländska värdepapper, vilka försetts med införselstämpel — fullständigas med bestämmelse i syfte, att därest mot handling av omförmälda slag svarande värdepapper efter handlingens stämpelbeläggning infördes till riket, stämpelfrihet skulle äga rum för de sålunda införda värdepapperen.

I sammanhang därmed syntes i 1 § av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper böra vidtagas den ändring, att handlingar av ifrågavarande slag inbegreps under begreppet fondpapper.

Från den förordade utsträckningen av stämpelplikten syntes, vad den allmänna stämpelförordningen anginge, böra undantagas handling, som utfärdades före de förordade författningsändringarnas ikraftträdande och som före samma tidpunkt uppvisades hos magistrat i stad.

Sedan Kungl. Maj:ts samma den 14 januari 1927 anbefallt *statskontoret* att i enlighet med de av mig sålunda förordade grunder upprätta och inkomma med förslag till ändringar i förordningen angående stämpelavgiften och förordningen angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, har statskontoret i anledning av det sålunda givna uppdraget med skrivelse den 3 februari 1927 till Kungl. Maj:ts överlämnat förslag till ändring i 8 § av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften och i 1 § av förordningen den 6 november 1908 angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper, vilka författningsförslag torde få såsom bilaga fogas vid statsrådsprotokollet.

Till motivering för förslagen har statskontoret anfört följande.

Vad anginge ändringen av den allmänna stämpelförordningen hade statskontoret ansett lämpligt, att de nya bestämmelserna infördes under en ny rubrik: *Certifikat*. Ordet »certifikat» syntes i utlandet hava kommit till ganska allmän användning såsom beteckning för handlingar av nu ifrågavarande slag och förekomme också såsom uttryck för likartade svenska handlingar, exempelvis de av riksgäldskontoret utfärdade certifikaten angående anteckning i statskuldboken i fråga om äganderätten till av riksgäldskontoret utfärdade och försålda men där kvarliggande obligationer. Emellertid vore å andra sidan uppenbart, att den sålunda använda termen icke i sig själv gäve ett träffande uttryck för just de handlingar, som därmed åsyftades. Det hade därför visat sig nödvändigt att fullständiga rubriken i fråga genom en vid ordet »certifikat» fogad, längre definition. På grund av berörda omständigheter kunde risk anses föreligga, att den nya rubriken ej

bleve vederbörligen uppmärksammas. Statskontoret ville därför föreslå, att det under rubrikerna *Aktiebrev i utländskt aktiebolag* och *Obligation, som utfärdats i utlandet*, infördes en hänvisning av följande lydelse: »Se för övrigt: *Certifikat*.»

Statskontoret ville icke underlåta att påpeka, att de föreslagna författningsbestämmelserna icke omfattade certifikat angående förfoganderätt över hit till riket införda och här hos bank eller kommissionär förvarade värdepapper. Då det emellertid icke kommit till statskontorets kännedom, att dylika certifikat utfärdats eller att sådant utfärdande blivit ifrågasatt, hade statskontoret ansett sig böra inskränka sitt förslag till i utlandet kvarliggande värdepapper.

Departements-
chefen.

Statskontorets förslag, att de nya bestämmelserna i avseende å införelstämpel för utländska värdepapper skulle i stämpelförordningen införas under en ny rubrik, benämnd »certifikat», finner jag lämpligt. Enligt vad jag erfarit har ordet »certifikat» under den senare tiden även inom landet kommit till allmänna användning såsom beteckning för handlingar av det slag, som man nu avser att träffa med införelstämpeln. Den av statskontoret föreslagna definitionen å ordet »certifikat», vilken definition ansluter sig till de i stämpelförordningen redan intagna rubrikerna å de olika slagen av stämpelpfiktiga utländska värdepapper, synes också vara att förorda. Lika med statskontoret finner jag jämväl lämpligt, att under rubrikerna »aktiebrev i utländskt aktiebolag» och »obligation, som utfärdats i utlandet» hänvisning införes till den nya rubriken »certifikat». Då handlingar av nu avsedda slag ej sällan lära benämnas interimbevis eller interimskvitto även i fall, där utbyte av handlingen mot däri omförmälda värdepapper ej är avsedd att äga rum, synes det för undvikande av missförstånd, att rubriken »certifikat» ej skulle hava avseende å sådana bevis, vara tillrådligt att efter den befintliga rubriken »interimbevis, interimskvitto» å vissa inländska värdepapper införa en ny rubrik för interimbevis och interimskvitto å de i definitionen över ordet »certifikat» upptagna slag av utländska värdepapper och att från sistnämnda rubrik hänvisa till rubriken »certifikat».

Statskontorets författningsförslag hava, såsom ämbetsverket i sitt utlåtande också påpekat, avseende allenast å certifikat, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över i utlandet kvarliggande värdepapper, men omfatta icke certifikat å hit till riket införda och här hos bank eller kommissionär förvarade värdepapper. Härtill kan anmärkas, att det väl torde förhålla sig så, att värdehandlingar, å vilka certifikat utfärdats, hittills endast i undantagsfall hit införts, men man synes hava starka skäl antaga, att förhållandet skulle bliva ett annat, om stämpelpfikt blev gällande för certifikat å i utlandet kvarliggande värdepapper men certifikat å här i riket befintliga lämnades fritt från stämpel. Den nu föreslagna stämpelpfikt för certifikat skulle kunna göras illusorisk genom att banker och andra fondkommissionärer hit införde utländska värdepapper och därefter å desamma utfärdade certifikat, vilka sedermera i värdepappe-

rens ställe gjordes till föremål för omsättning inom landet. På anförda skäl anser jag, att de föreslagna bestämmelserna böra göras tillämpliga på certifikat å utländska värdepapper, oberoende av varest värdepapperen förvaras.

I fråga om den tidpunkt, vid vilken stämpelplikten för certifikat enligt den allmänna stämpelförordningen skall inträda, innebär förslaget, att de regler, som härutinnan gälla för de i certifikat omförmälda värdepapper, skola gälla jämväl i avseende å certifikatet, d. v. s. stämpelplikten skulle knytas till det tillfälle, då certifikatet belånas eller överlåtes eller då inregistrering äger rum av bouppteckning efter avliden person, till vars efterlämnade tillgångar certifikatet hör. Beträffande certifikat, som utfärdats i utlandet och sedermera hit införts, torde de skäl — avseende svårigheten att anordna en nöjaktigt effektiv kontroll över stämpelplikten fullgörande — som tidigare varit avgörande för att stämpelplikten för utländska värdepapper icke knutits till införseln utan till en senare tidpunkt, äga motsvarande giltighet. En närmare redogörelse för dessa skäl återfinnes i motiveringen till ett av särskilda sakkunniga den 16 februari 1920 avlämnat förslag till vissa ändringar i stämpelförordningen, vilket förslag fogats såsom bilaga till Kungl. Maj:ts proposition nr 232 till 1921 års riksdag. Vad åter angår certifikat, som utfärdas här i riket, lära dylika endast i undantagsfall utfärdas av andra än banker eller andra fondkommissionärer och fördensskull sådana svårigheter i fråga om kontrollen icke föreligga. På grund härav synes stämpelplikten för dylikt certifikat lämpligen böra inträda i och med utfärdandet. Enligt vad jag inhämtat skulle en dylik regel vara till gagn jämväl ur den synpunkten, att därigenom skulle undvikas tvistigheter mellan säljare och köpare av utländska värdepapper om skyldighet att vidkännas stämpelavgift i fall, då efter utfärdande av certifikat å värdepapperen dessa bliva till köpeavtalets fullgörande införda till riket och certifikatet under mellantiden blivit föremål för ytterligare överlåtelse.

Till de föreslagna bestämmelserna om stämpelfrihet vid utbyte av certifikat mot de värdepapper, certifikatet avser, synes lämpligen böra göras tillägg av den innebörd, att motsvarande stämpelfrihet må åtnjutas jämväl vid utbyte av certifikat mot annan dylik handling, som avser samma värdepapper. Härigenom skulle bland annat möjliggöras en uppdelning av ett certifikat i flera.

Såsom jag förut anført bör från den ifrågasatta stämpelplikten enligt den allmänna stämpelförordningen undantagas certifikat, som före de föreslagna bestämmelsernas ikraftträdande uppvisats hos magistrat i stad. Under förutsättning att tiden för ikraftträdandet sättes till den 1 juli 1927 och författning i ämnet hinner utfärdas före utgången av maj månad, synes innehavare av certifikat beredas tillräcklig tid för uppvisandet.

De av mig nu förordade bestämmelserna föranleda jämkning av 47 § 2 mom. andra stycket och 47 § 3 mom. stämpelförordningen, varigenom där givna

ansvarsbestämmelser bringas att omfatta underlåtenhet att förse certifikat med i 8 § föreskriven stämpel.

I statskontorets förslag till ändring i 1 § fondstämpelförordningen har jag icke funnit skäl att i sak vidtaga annan ändring än jag förut förordat i sammanhang med frågan om stämpelplikt för certifikat å här i riket befintliga utländska värdepapper.

I båda förslagen hava därjämte företagits vissa rent redaktionella jämkningar.

Stämpelavgift
för lottsedel i
penning-
lotteri.

Enligt 8 § i stämpelförordningen skall lottsedel för deltagande i penninglotteri, som anordnats med Kungl. Maj:ts tillstånd, av lotteriets anordnare före utlämnandet förseas med stämpel av 10 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder. Denna stämpelavgift inbringar för närvarande omkring 1.8 miljon kronor årligen. Vid redogörelsen för finansplanen i årets statsverksproposition meddelade jag min avsikt att för täckande av en beräknad brist i budgeten för budgetåret 1927—1928 å 7 miljoner kronor föreslå bland annat en höjning av lottsedelsstämpeln, och i sammanhang med beräkningen av stämpelmedelsintäkten under samma budgetår anförde jag, hurusom en av mig i samråd med chefen för handelsdepartementet verkställd undersökning givit vid handen, att en fördubbling av stämpelavgiften för lottsedlar skulle, om därjämte vissa ändringar vidtoges i planen för penninglotterierna, medföra en ökad stämpelinkomst av 3 miljoner kronor för år räknat. I enlighet härmed föreslår jag nu, att stämpelavgiften till lottsedel i penninglotteri höjes från 10 till 20 öre för varje hel krona av det belopp, varå lottsedeln lyder. För de allmänna penninglotteriernas del skulle ett bifall till detta förslag innebära, att lottsedlarna, som lyda å 10 kronor, vid försäljning till allmänheten skulle betinga ett från 11 till 12 kronor förhöjt pris för lottsedel.

I sammanhang härmed torde jag få erinra, att enligt 56 § i stämpelförordningen generalpoststyrelsen äger medgiva, att den, som erhållit tillstånd till anordnande av lotteri, må fritagas från skyldighet att förse lottsedel med stämpel, under villkor bland andra, att han inom en månad efter varje dragning till generalpoststyrelsen inbetalar den på de till dragningen försålda lottsedlar belöpande stämpelavgift. Enligt vad jag erfarit skulle, vad penninglotterierna beträffar, hinder icke möta mot att inlevereringstiden begränsades till en vecka efter varje dragning. Då med hänsyn till storleken av de stämpelbelopp, varom här är fråga, en tidigare inleverering av stämpelmedlen vore ur statsverkets synpunkt önskvärd, tillstyrker jag en dylik begränsning av inlevereringstiden, varom bestämmelse bör intagas i 56 §.

Stämpelfrihet
för in-teck-
ningshand-
ling i visst
fall.

Enligt 17 § tredje stycket stämpelförordningen skall, där med avseende å in-teckning i fast egendom, tomträtt eller vattenfallsrätt äskas de i särskilt angivna lagrum omförmälda åtgärder, vilka innebära, att en äldre in-tecknings-

handling helt eller delvis ersättes av ny sådan handling, den nya handlingen icke beläggas med stämpel. Anledningen till detta stadgande — vilket innefattar undantag från bestämmelsen i 8 §, att skuldebrev, då det för vinnande av in-teckning företes hos offentlig myndighet, skall förses med stämpel till visst belopp — är, att stämpel för det belopp, som den nya in-teckningshandlingen avser, redan erlagts, då in-teckning för den äldre handlingen sökts, och att stämpelbeläggning av den nya handlingen alltså skulle innebära, att för densamma belopp skulle utkrävas dubbel stämpel.

Med en den 11 januari 1927 dagteknad proposition, nr 33, har Kungl. Maj:t för riksdagen framlagt förslag till, bland annat, lag om in-teckningshavares rätt till betalning ur ersättning, som utgår på grund av brandförsäkringsavtal, avsedd att träda i kraft den 1 januari 1928. Enligt 4 § av förslaget gäller att, därest försäkringsgivare, då skada inträffar, är ansvarig i förhållande till in-teckningshavare i fast egendom men ej gent emot ägare av byggnad, hörande till egendomen — varmed bland annat åsyftas det fall, där egendomens ägare själv åsatt elden — försäkringsgivaren, i den mån enligt i förslaget givna regler vid fördelning av ersättningsbelopp betalning utfallit å in-teckningens huvudstol, skall inträda i in-teckningshavarens rätt. För det belopp, varmed betalning sålunda utfallit, jämte ränta skall på grund av handling, som länsstyrelsen har att utfärda, in-teckning meddelas försäkringsgivaren att gälla med förmånsrätt näst efter in-tecknat belopp, som ej utgått vid fördelningen. Jämlikt 7 § av den föreslagna lagen skall densamma äga motsvarande tillämpning i avseende å in-teckning i tomträtt eller vattenfallsrätt, därest brandförsäkring är tagen å byggnad, som utgör tillbehör till tomträtten eller vattenfallsrätten.

Då sådan in-teckningshandling, vars utfärdande enligt de återgivna bestämmelserna skulle ankomma på länsstyrelse, icke medför personligt ansvar för vare sig fastighetens ägare, respektive innehavaren av tomträtten eller vattenfallsrätten eller annan, synes det tvivelaktigt, huruvida handlingen skulle vara att hänföra till skuldebrev och i saknad av särskilt stadgande stämpelpfikt för densamma över huvud äga rum. Då emellertid vägande skäl lära kunna anföras till stöd för en tolkning, varigenom handlingen i stämpelhänseende likställes med skuldebrev, men stämpel för det belopp handlingen avser redan blivit erlagt, då den äldre in-teckningen sökts, synes följdriktigheten fordra, att i överensstämmelse med vad i 17 § tredje stycket stämpelförordningen finnes för där avsedda fall stadgat, stämpelfrihet skall äga rum jämväl med avseende å sådan handling, varom nu är fråga. Bestämmelse härom synes böra införas såsom tillägg till nämnda författningsrum.

*Departements-
chefen.*

De av mig nu ifrågasatta ändringarna i stämpelförordningen och förordningen angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fond-papper torde böra träda i kraft den 1 juli 1927 utom såvitt angår änd-

ringen i 17 § av förstnämnda förordning, vilken ändring lärer böra sättas i tillämpning den 1 januari 1928.

Föredraganden uppläser härefter inom finansdepartementet upprättade förslag till

1:o) förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften; och

2:o) förordning om ändrad lydelse av 1 § i förordningen den 6 november 1908 (nr 129) angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper;

samt hemställer, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga nämnda förslag.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifalla och förordnar, att proposition av den lydelse, bilagan litt. vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

E. Regnér.

Bilaga.**Statskontorets förslag**

**till ändring i 8 § av förordningen den 19 november 1914 (nr 383)
angående stämpelavgiften.**

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Certifikat eller annan handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över i utlandet kvarliggande värdepapper av följande slag: aktiebrev i utländskt aktiebolag eller andelsbevis, delaktighetsbevis eller lottbrev i utländskt företag av ekonomisk art eller i utlandet utfärdad obligation eller förskrivning, som enligt denna förordning jämställas med obligation, skall förses med stämpel enligt de regler, som gälla för i handlingen omnämnda värdepapper, och till det belopp, varmed stämpelavgift skulle hava utgått å värdepapperen, därest dessa blivit till riket införda.

Vad sålunda stadgats skall dock icke äga tillämpning på sådan handling av ifrågavarande slag, som före den — — — blivit hos magistrat i stad uppvisad. Om dylikt uppvisande samt om dagen därför skall magistraten kostnadsfritt verkställa påteckning å handlingen.

Varder dylik handling utbytt mot de värdepapper, handlingen avser, må innehavaren med företeende av handlingen och värdepapperen hos överståthållarämbetet eller vederbörande Kungl. Maj:ts befallningshavande anhålla om vidtagande av åtgärd för att de å handlingen anbragta införselstämplar eller den enligt nästföregående stycke åtnjutna stämpelfrihet måtte kunna tillgodoräknas värdepapperen. Myndigheten skall då, därest handlingen är belagd med stämplor, annullera dessa med en för sådant ändamål inrättad tryckstämpel eller, om stämpelfrihet åtnjutes, göra påteckning å handlingen angående företeendet och ändamålet därmed; och äger därefter stämpelfrihet rum för värdepapperen, som av myndigheten förses med an-teckning om orsaken härtill.

Statskontorets förslag

**till ändring i 1 § av förordningen den 6 november 1908 (nr 129)
angående en särskild stämpelavgift vid köp och byte av fondpapper.**

1 §.

Vid — — — sägs.

Med — — — stämpelbeläggas.

Certifikat eller annan handling, varigenom någon tillförsäkras förfoganderätt över i utlandet kvarliggande aktie i utländskt aktiebolag eller lottbrev, andelsbevis eller delaktighetsbevis i utländskt kommanditbolag eller obligation, som utfärdats i utlandet, skall enligt denna förordning anses vara fondpapper av samma slag som de värdepapper, handlingen avser.

Lika — — — rätt.